

СОЛУНСКИ ДРЖАВНИ СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР У БЕОГРАДУ

ТРУБА

Tine Thing Helseth

ДИРИГЕНТ

Miltos Logiadis

17.11.2024

НЕДЕЉА 21:00
КОНЦЕРТНА ДВОРАНА КОЛАРАЦ
БЕОГРАД, СРБИЈА

СОЛУНСКИ
ДРЖАВНИ
СИМФОНИЈСКИ
ОРКЕСТАР - СДСО

Greece 2.0
NATIONAL RECOVERY AND RESILIENCE PLAN

Funded by the
European Union
NextGenerationEU

Уметнички директор државног оркестра Солуна
Симос Папанас

Заменик административног директора
Хрисис Гарипи

Специјални фонд за организацију концерата (С.Ф.О.К.)
државног оркестра Солуна

Председник Статис Георгиадис
Потпредседник Антониос Константинидис
Чланови Панајотис Диамантис, Сотирис Гиулека,
Марилена Лиакопулу

МУЗИЧАРИ СОЛУНСКОГ ДРЖАВНОГ ОРКЕСТРА

Главни диригент Солунског државног оркестра Leo McFall

Прве виолине Концертмајстори Симос Папанас,
Антонис Сусамоглу Принципали Јоргос Петропулос,
Тодорис Пацалидис Tutti Еви Делфинопулос, Акис Архонтис,
Мария Слану, Евтихија Талакуди, Христина Лазариди, Јоргос
Гарифалас, Екторас Лапас, Стратос Какабурас, Константинос
Кампандис, Константинос Павлакос, Евангелија Хашистети
Друге виолине Принципали Антуна Тзима, Андреас
Папаниколау Заменици принципала Алкетас Тзиаферис,
Дејвид-Александар Боррад Tutti Мимис Топидис,
Танасис Теодоридис, Десмина Папастергиу, Isabell Both,
Евангелија Кузов, Попи Милираки, Елефтеријос Адамопулос,
Мария Екелту, Јоргос Күйтмизоглу, Мигел Михаилидис,
Игор Селаматзидис, Инга Симониду, Анастасија Мисирли,
Никос Цанакас, Ирен Топурија

Виоле Принципали Неоклис Николаидис, Хара Сира

Заменици принципала Андонис Порхис, Александра Волци
Tutti Фелиција Полика, Ирини Паралика, Христос Влахос,
Катерина Митропулу, Димитрис Делфинопулос, Роза Терзијан,
Димостенис Фотиадис, Павлос Метакас, Атанасиос Сургунис,
Ренато Дамоница

Виолончеле Принципали Апостолос Хандракис,
Димитри Гудимов, Василис Саитис Заменици принципала
Лила Манола Tutti Димитрис Полизоидис, Јанис Стефос,
Христос Гримбас, Мария Анисенги, Димитрис Александру,
Иоана Канаџу, Зоран Степић, Мирто Талакуди
Контрабас Принципал Хараламбос Химариос
Заменици принципала Јанис Хаис, Ираклис Сумелидис
Tutti Елени Буласики, Ирини Панделиди, Михалис Сапунтзис,
Јоргос Полихрониадис, Константинос Манос,
Ефтимиос-Теофанијис Тилигадас

Административно особље **Мария Ниби** Секретаријат
Манолис Адамос Рачуноводство **Елена Параску** Благоја
Петрос Јанцис **Бински техничар** **Никос Кириаку** Менаџер
Одељење за маркетинг и комуникацију **Филипос Хаџисиму**
Менаџер одељења за имплементацију уметничког програма
Јоргос Нифис **Бински техничар** **Мина Палаконстантину**
Секретар уметничког директора **Теодора Караманиду**
Музичка библиотека - архив **Ефи Терзи** Рачуноводство
Олга Аиларуди **Секретаријат** **Никифорос Кајоглу** Курир
Катерина Нуљу **Рачуноводство** **Јанис Гутман**,
Марина Арусанова **Административни службеници на**
привременом раду
Споловашњи сарадници **Георгија Карандини**
Едукативни програми и друштвене активности
Ангелики Куруклиди **Сарадник за имплементацију**
уметничког програма

Флаута Принципали **Николос Димопулос** **Отонас Гогас**
Заменици принципала **Јанис Анисегкос**, **Малами Хаџи**
Обоа Принципали **Димитрис Каллаксидис** **Димитрис Кисцос**
Заменици принципала **Јанис Џојас-Разаков**,
Панајотис Күйтмизоглу
Кларинет Принципали **Космос Пападопулос**
Заменици принципала **Александрос Ставридис**,
Александрос Михаилидис Tutti **Василис Карапетијас**
Фагот Принципали **Јоргос Политис**, **Константинос Вавалас**
Заменици принципала **Мария Пулуди**, **Реа Пикиу**
Tutti **Малина Илиопулу**
Хорн Принципали **Трајанос Елефтериадис**,
Трајанос Пападопулос Заменици принципала **Пантелис Феизос**
Tutti **Димитрис Деспотовулос**, **Елефтеријос Грунијас**,
Ангелос Коскинас, **Андрејана Сус**
Тромбете Принципали **Григориј Нецкас**, **Димитрис Гогас**
Заменици принципала **Јоргос Ласкаридис**
Tutti **Димитрис Курантзис**, **Константинос Гиавурис**
Тромбона Принципали **Филимон Стефанidis**, **Атанасиос Донес**
Заменици принципала **Јоргос Кокорас**, **Спирос Вергис**
Туба Заменици принципала **Павлос Георгиадис**
Бубњеви Принципали **Димитрис Витис**, **Владимир Афанасијев**
Ударальске Принципали **Константинос Агріопулос**,
Панагијо Карамузи Tutti **Елефтеријос Агуридијакис**
Харфа Принципал **Катерина Гима**
Клавир Принципал **Марилена Лиакопулу**
Надзорник Солунског државног оркестра **Елени Буласики**
Заменик Надзорника Солунског државног оркестра
Андреас Папаниколау

СОЛУНСКИ ДРЖАВНИ СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР У БЕОГРАДУ

концертни програм

Јозеф Хайдн (1732-1809) Концерт за трубу и оркестар у Ес-дуру, Hob. VIIe:1 (1796)

I. Allegro, II. Andante, III. Allegro

Никос Скалкотас (1904-1949) Симфонијета у Б-дуру (1948)

I. Andante sostenuto - Allegro, II. Andantino triste
III. (Scherzino) Molto vivace, IV. Vivacissimo (Finale)

Александар Арутјујан (1920-2012) Концерт за трубу у А-дуру (1950)

Andante maestoso - Allegro energico - Meno mosso - Tempo I
- Meno mosso - Tempo I - Cadenza & Coda

Јанис Константинидис (1903-1984) Додеканезијска свита бр. 2 (1949)

I. Lento e solenne - Allegretto scherzando - Тема con variazioni: Con moto
II. Scherzino: Vivo e leggiero
III. Andante con moto - Andantino mosso
IV. Lento e mesto - Allegro moderato
V. Lamento: Lento funebre
VI. Finale: Moderato quasi narrativo - Allegretto scherzando - Allegro feroce ma non tanto

17.11.2024

НЕДЕЉА 21:00
КОНЦЕРТНА ДВОРНА КОЛАРАЦ
БЕОГРАД, СРБИЈА

ТРУБА

Tine Thing Helseth

ДИРИГЕНТ

Miltos Logiadis

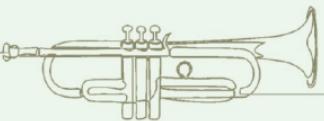
Јозеф Хајдн (1732-1809)

Концерт за трубу и оркестар у Ес-дуру, Hob. VIIe:1 (1796)

До 1790. Јозеф Хајдн је постигао европску славу као стални композитор грофовске куће Естерхази. Вративши се у Беч 1795. са свог другог тријумфалног путовања у Енглеску, узdigнут је у најславнијег композитора свог времена. Изненадујуће, окренуо се религиозној вокалној музici, а једино чисто оркестарско дело које је компоновао до своје смрти је популарни Концерт за трубу и оркестар (1796).

Негова инспирација долази или из оригиналног инструмента који је вероватно видeo у Лондону или из новог инструмента који је у Бечу конструисао његов пријатељ Антон Вајдингер, трубач у оркестру Царског двора. До тада је труба производила само десетак тонова аликовног низа (тзв. природна труба), али су додати вентили омогућили извођење свих тонова хроматске лествице. Одушевљен овим могућностима, Хајдн је одлучио да их истакне. У првом делу (Allegro) користи се пуним обимом трубе, захтевајући од солисте лакоћу у интервалским скоковима и флексибилност у новонасталим хроматским мелодијама које је раније било немогуће свирати. Он свакако не губи свој хумор, јер убрзо након увода, пушта соло инструменту да свира одређене ноте које су биле могуће на старијој „природној“ труби. Средњи део (Andante) пројект је лиризмом и дугим фразама, где хроматске мелодије појачавају инхерентну експресивност музике. Оличење новог тренда, међутим, долази у трећем ставу (Allegro): брази виртуозни ватромети, спектакуларне фанfare и интензивна хроматичност у читавом опсегу трубе доказују да Хајдн своје мајсторство ревносно ставља у службу музике.

Георгиос-Јулиос Пападопулос

Никос Скалкотас (1904-1949)

Симфонијета у Б-дуру (1948)

Симфонијета у Б-дуру Никоса Скалкотаса типично је пример „неокласичне“ стране композитора. Дело је написано 1948. године, године када је композитор прегруписао своје стваралачке снаге, пре него што је прешао на дела свог последњег композиторског периода, који се поклопио са последњом годином његовог живота.

У првом ставу (Andante sostenuto – Allegro), у ствари се прати сонатна форма са спорим уводом. Посебно су интересантне мотивске мутације популарне теме, где се уз минималне измене нота узастопно мења модус, а не тоналитет: ово је инвентивна употреба концепта модулације, „метатропије“, према етимологији саме речи. Други део, којим доминира дубоко носталгична соло песма енглеске хорне, структуриран је у трипартитној форми. Трећи став (Molto vivace) под насловом Scherzino је кратак скерцо са неочекиваним интерлудијем оркестарске фуге пред делом Trio. Финале (Vivacissimo) такође потпада под сонатну форму, као и бично, са елементима кружне форме, кроз поновно појављивање тематског материјала увода првог става, у дувачким инструментима, а на крају дела и у оквиру грандиозног оркестарског оквира (tutti). Нарочито у Финалу, проналазак музичке теме почива на почетку (глави) атоничне теме коју је Скалкотас компоновао 18 година раније за увод у Концерт за виолину, клавир и оркестар (1930). Рециклирање музичких идеја у тако различитим по природи делима показује композиторову велику способност да створи лични универзум звукова, ритмова, мотива, мелодија и хармонија, који лако „пресликава“ у било који идиом.

Јанис Сампровалакис

(одломци из његових текстова у пратећој књижици дисковографских пројеката:
NAXOS - 8.574154 и BIS - SACD - 2434)

Александар Арутјуњан (1920-2012)

Концерт за трубу у А-дуру (1950)

Припадајући пост-Хачатуријанској генерацији, јерменски композитор и пијаниста Александар Арутјуњан преузео је централну улогу у послератном музичком животу Јерменије. У своју музику унео је постромантичарску руску традицију са ритмичким и мелодијским карактеристикама јерменске традиционалне музике. Своју славу на Западу углавном дугује Концерту за трубу (1950), који заједно са Хайдновим употпуњује дуо најпопуларнијих концерата на репертоару тог инструмента. Композиција је стајала неизвођена пуних шест година, све док 1949. године водећи трубач Филхармонијског оркестра Јерменије Ајказ Месијан није убедио композитора да заврши дело и премијерно га извее 1950. године.

Поврх драматичног гремола у гудачким инструментима, труба чини раподични улаз (Andante maestoso), импровизационог карактера и снажног фигулативног карактера. Брзи део (Allegro energico) који следи, галопира неисцрпном ритмичком енергијом, док је његов мелодијски материјал под утицајем јерменске традиције и имаће улогу споне између две лирске епизоде које ће бити убачене. У првом (Meno mosso), кларинет и харфа уносе атмосферу снова са импресионистичким оркестрацијама и узвишеним мелодијама трубе. Враћа се материјал брзе деонице (Tempo I) и обрађује се на свим нивоима, уз пуно анжажовања оркестра и солисте. Карактер музике се поново смирује (Meno mosso), а тембар трубе је разноврстан, јер пригушивач олакшава испољавање дубоких осећаја и носталгије. У наставку (Tempo I), чујемо како браза оркестарска тема проплази кроз различите групе, све док не уступи место труби за рекапитулацију пред Каденцом, заснованој и на раподијском уводу и на бразом почетном делу. Coda достиже врхунац који запечаћује импозантни карактер дела.

Георгиос-Јулиос Пападопулос

Јанис Константинидис (1903-1984)

Додеканезијска свита бр. 2 (1949)

Рођен у космополитској Смирни, Јанис Константинидис је одрастао слушајући италијанске канционете и грчке традиционалне или староградске песме. Европску музику је упознао кроз клавирска дела и оркестарске партитуре, углавном француских композитора (Debussy, Ravel и др.), као и немачких (Wagner и R. Strauss). Уз подстицај Никоса Скалкотаса, непосредно пре малоазијске катастрофе, Константинидис је доспео у Берлин, где су њих двојица спријатељили учени и свирајући музику заједно. Константинидис је тамо студирао између 1923-31, упијајући интензиван музички живот Берлина. Међу његовим наставницима био је и Kurt Weill, који је похвалио младића због његовог „изванредног талента у дириговану оркестром“.

Ово се развило у карактеристичну особину оркестарског стила Константинидиса. Вративши се у Атину, наставио је да каналише своју љубав према грчким традиционалним песмама кроз хармоније и аранжмане који поштују мелодијски материјал, који је црпao углавном из Мале Азије и Додеканиса. Његов сензибилитет за плесне ритмове је очигледан, али тајна лежи у његовим мајсторским аранжманима који оригиналне традиционалне мелодије калеме новим изражajним квалитетима. Његов хармонијски језик је такође изузетно импресионистички.

Све ове карактеристике су савршено комбиноване у Додеканијској свити бр. 2 (1949), сет од шест стилизованих плесова у којима мелодијско, ритмичко, хармониско, структурално и оркестарско мајсторство производи уравнотежен амалгам. Чак су и унутрашње варијације темпа, које доводе до промене карактера у свим плесовима, осим у 2. и 5., разбогорто постављене тако да звуче природно и добродошло. Пример је 1. плес, где се атмосфера неприметно претвара из идиличне у разиграну, и на крају у свечану.

Георгиос-Јулиос Пападопулос

(одломци из његових текстова у пратећој књижици дисковографског пројеката: NAXOS - 8.574436)

TINE THING HELSETH

труба

Норвежанка Tine Thing Helseth представила је трубачки репертоар пред публиком на шест континентима, побравши изванредне похвале критичара за њен експресиван лирски звук и колегијални приступ стварању музике.

Добитница је бројних награда за свој рад у области класичне музике, укључујући «Echo Klassik», "Newcomer of the Year" 2013, другу награду на такмичењу «Eurovision Young Musicians Competition» 2006, на истом такмичењу 2016 постаје стални члан жирија, а такође 2007.

постаје прва жене класични музичар која осваја "Newcomer of the Year" на натицању Norwegian Grammy® Awards (Spellemannprisen).

Године 2023, Tine је именована за Уметничког директора Фестивала камерне музике «Risør», са којим сарађује већ више од једне деценије. Сарађује као солиста са неким од водећих светских оркестара и својим десеточланим женским дувачким ансамблом "TenThing" који је основала 2007, на међународним турнејама. Идеја о ансамблу "TenThing" која је започела као врста разоноде са својим најближим пријатељицама музичарима, резултирала је тиме да је ансамбл наставио да наступа широм Европе, САД и Кине.

Tine наставља са активним радом у студију за снимање и до данас је издала преко десет албума. У априлу 2024. године, издала је албум «She Composes like a Man», снимљен са ансамблом "TenThing Brass Ensemble" у издању LAWO. Њена претходна издања обухватају и «Seraph», албум који је издат Новембра 2022. и који је стекао светско признање, "укључујући и рецензију 5 звезда часописа BBC Music Magazine" као и албум «Magical Memories for Trumpet and Organ» који је часопис за класичну музiku Gramophone изабрао да уврсти у своју колекцију "Recording of the Year 2021", и који је такође добио рецензију 5 звезда часописа BBC Music Magazine.

Tine живи у Ослу и активно учествује у музичком животу Осле као редован телевизијски и радио водитељ, предавач је на Норвешкој музичкој академији. Поред веома богате каријере редовно наступа и у неким од најпознатијих норвешких ћез барова.

МИЛТОС ЛОГИАДИС

диригент

На позив Маноса Хаџидакиса, 1992. године враћа се у Грчку где преузима место сталног диригента у Оркестру Боја до 2011. године када оркестар и престаје са радом због финансијских проблема. Поседује богату дискографију – више од 30 cd-а (NAXOS, VERVE, EMI, SONY и др.). Осим великим грчким оркестрима, диригирао је и Оркестром Баварског радија, Националним оркестром Русије, Лондонском Краљевском филхармонијом, Оркестром Московске опере, Оркестром Хамбуршке опере, Оркестром краљевске данске опере, Бечким камерним оркестром, Бечким Конзерваторијским оркестром, Минхенским симфонијским оркестром, Оркестром Софијске опере, Прашким симфонијским оркестром итд. У периоду од 2015. до 2016. био је уметнички директор Музичких ансамбала Грчког радија и телевије ERT, а од 2016. до 2020. био је уметнички директор Атинске концертне дворане. Професор је диригирања на Одсеку за музичке студије Јонског универзитета.

СОЛУНСКИ ДРЖАВНИ ОРКЕСТАР

Солунски државни оркестар је најзначајнија, историјска, институција симфонијске музике у северној Грчкој и једна од највећих културних установа у земљи. Основао га је 1959. године велики композитор и диригент Солон Михаилидис, а његов уметнички потенцијал данас чине 112 музичара.

С обзиром на своју друштвену природу, Солунски државни оркестар служи музичком стваралаштву високог квалитета и осигурава приступ грађанима кроз низ акција које укључују сарадњу са водећим уметницима Грчке и света, подршку грчком музичком стваралаштву и талентованим младим музичарима Грцима, али и низ едукативних и друштвених програма.

Солунски државни оркестар је симфонијски оркестар са најзначајнијом међународном дисковографском продукцијом у земљи, који систематски снима са светски познатим компанијама, као што су EMI, BIS, NAXOS и Deutsche Grammophon. Његови снимци су добили награде и похвалне критике широм света, због чега је Солунски државни оркестар постао амбасадор грчке културе и грчког музичког стваралаштва у иностранству.

Међународне турнеје Солунског државног оркестра обухватају успешне наступе у Берлину, Минхену, Пекингу, Софији, Прагу, Валенсији, Риму, Фиренци, Пистоји, Марсеју, Стразбуру, Клермон Ферану, Букурешту, Филипополису и на Кипру, а на списку уметника који су са њом сарађивали су L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, M. Rostropovich, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, И. Погорелић, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, D. Hope, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Maisky, A. Desplat, M. Nyman, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, T. Hampson, P. Gallois, A. Avital, O. Димитриадис, Л. Кавакос и други.

Руковођење Државним оркестром у Солуну вршиле су значајне личности грчке музике, најпре оснивач оркестра Солонос Михаилидис, а затим Јоргос Тимис, Алики Балтас, Каролос Триколидис, Космос Галилеас, Константинос Пацалидис, Леонидас Кавакос, Микис Михаилидис, Миронас Михаилидис, Александрос Мират, Георгиос Вранос и Зои Цокану. Актуелни директор Солунског државног оркестра је Симос Папанас, а диригент је Лео МекФол.

@thessalonikistatesymphonyorchestra @TheTssO

Instagram @tssoofficial @TheOrchestra @thesorchestra

www.tsso.gr

